

POSUDEK OPONENTA PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce: Jazzdance v současné muzikálové choreografii
Autor/ka práce: Samuel Loj
Studijní program: Taneční umění, Choreografie
Typ studijního programu: bakalářský

Vymezení cíle a jeho naplnění:

Práce naplňuje cíle, které si diplomant vymezil v anotaci, a ještě podrobněji v kapitole Úvod. Méně už jí lze vztahovat k samotnému názvu práce.

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce):

Téma práce považuji za zajímavé a aktuální. Výhrady nemám ani k použité metodologii.

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi:

Práce, tak jak je pojata, vhodně doplňuje doposud shromážděné a vydané české texty, které se problematice jazzového tance věnují. Její odborný přínos vidím zejména v detailním zpracování rozborů přelomové muzikálové inscenace West Side Story a také oblasti našeho poznání posunů v režijní a dramatické práci na filmovém muzikálu, jehož je tanec důležitou složkou.

Logická stavba a členění práce:

Práce je logicky vystavěna a dobře členěna do přehledných kapitol. Čtenář se v ní dobře orientuje.

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu:

Text odpovídá rozsahu a obsahu požadovaném od bakalářské práce.

Práce s informačními zdroji:

Samuel Loj pro svou práci využil relevantní a hodnotné zdroje, jejichž velká část je dostupná elektronicky. Má dobré povědomí o existující literatuře. Možná by se v pohledu na jazzový tanec posunul ještě dále, kdyby měl možnost prostudovat i literaturu, která se tímto fenoménem zabývá z pohledu hudebního.

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň:

Text je čtivý, neobsahuje žádné výrazné stylistické ani gramatické chyby a má velmi slušnou terminologickou úroveň.

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:

Samuel Loj si pro svou bakalářskou práci zvolil téma „Jazzový tanec a jeho využití v moderní muzikálové choreografii“. Je evidentní, že původní záměr prošel jistou genezí, protože ve finální verzi textu se zabývá detailním srovnáním dvou výrazných filmových podob slavného (a ve své době přelomového) muzikálu *West Side Story*. Chápu, že v průběhu sběru materiálů a práci na tématu došlo ke jeho zúžení a zaostření. Je škoda, že se Samuel nepokusil tematickou proměnu zachytit alespoň v nějakém doplňujícím podtitulu. Ve vztahu k anotaci tato bakalářská práce skutečně naplňuje cíle, které si vytyčila. Ve vztahu k původnímu názvu už je její konečná podoba poněkud problematičtější. Ale nyní zpět k předkládanému textu:

Úvodní kapitola je věnována zasvěcení čtenáře do tématu. Začíná stručným shrnutím historie jazzového tance v Americe a vývoji amerického filmového muzikálu. Dále se zde autor věnuje zápletce, okolnostem vzniku a tvůrcům titulu *West Side Story* a Jerome Robbinsovi, jako choreografovi původní inscenace.

Kapitola druhá postupně přibližuje broadwayskou inscenaci *West Side Story* z roku 1957, její filmovou verzi z roku 1961 a její poslední filmové ztvárnění z roku 2021, jejímž autorem je slavný režisér Steven Spielberg.

Třetí kapitola už se zabývá detailnímu rozboru obou filmů, při čemž k porovnání pohybové složky obou muzikálů slouží jedna a tatáž výrazná scéna – píseň „America“.

Poslední kapitola pak obsahuje závěry, ke kterým diplomant srovnáním starší i novější verze došel a také vzájemné porovnání obou choreografů, Jerome Robbinsa a Justina Pecka.

Celý text je ještě doplněn přílohami, mezi které jsou zařazeny autorovy detailní analýzy vybrané pasáže z obou zkoumaných filmů, i příklady její scénářové podoby (první z originální broadwayské verze muzikálu, druhá ze Spielbergova filmu z roku 2021).

Hlavní přínos práce Samuela Loje vidím právě v detailnosti jeho zkoumání. Cením si úvodní kapitoly, která budoucím čtenářům nastiňuje historii taneční techniky i žánru, protože je – vzhledem k tématu – přehledně a proporčně zpracovaná. Cením si následujících částí textu, který obsahuje mnoho zajímavých podrobností k vzniku *West Side Story* a k pochopení dopadu, který tato inscenace v době uvedení na muzikál, jako žánr měla. Cením si poznatků k sociálním aspektům, i dobovým americkým realitám, které jsou zde zobrazeny. Velmi zajímavá je i „autopsie“ jednotlivých postav a trable s jejich obsazením (hlavně u původní filmové verze a dobová reflexe. Za významný zdroj poznání považuji také porovnání využití tance v jednotlivých scénách ve starší i novější verzi. Dobře zpracované jsou i jednotlivé analytické pasáže. Celá Samuelova práce výrazně přispívá k našemu poznání posunů v režijní a dramatické práci na filmovém muzikálu, jehož je tanec důležitou složkou.

Co mi v práci chybí je určité zobecnění výsledků jeho výzkumu s ohledem na její název. Nevím, zda se z rozdílů mezi Robbinsovým a Peckovým choreografickým pojetím jedné inscenace dá vyvodit posun v podobě jazzového tance v muzikálové choreografii, a pojmenovat, jak je využíván v té moderní, zvláště když víme, že jak Spielberg, tak Peck přistupovali k verzi z roku 1961 poněkud pietně. Je to ovšem téma, na které se můžeme bavit při obhajobě.

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

- 1) Na straně 9 dáváte do kontextu s novým pohledem na práci s kamerou úvodní scénu z filmu „*Singing in the Rain*“ protože podle vás: „Pohyb kamery je nutný, aby sme mohli sledovať ako si Geen Kelly vykrečuje s dáždnikom v daždi.“ Kterou scénu jste měl opravdu na mysli? Pokud si já dobře pamatuji, začíná film výjev z filmové premiéry.

- 2) Na straně 13 (2. odstavec) bych choreografa „Trojské Heleny“ asi skloňovala: Davida Lichina. Ve slovenštině nejsem nijak zbláhlá, ale není i tam druhý pád od „Hermes“ „Herma“?
- 3) Na straně 17 by se možná slušelo uvést i český překlad cen, které West Side Story získala na oscarovém klání roku 1962. Možná by se vyplatilo opatřit překladem i názvy muzikálů a baletních představení.
- 4) Nikde v textu k verzi z roku 1961 nezazní, že Poručík Krupke je policista. Také nikde není osvětleno, kdo je a jakou roli v příběhu má Chino.
- 5) A má hlavní otázka: Na základě svého výzkumu, v čem vidíte posun v podobě a ve využití jazzového tance v moderní muzikálové choreografii?

A ještě jedna osobní otázka: Viděl jste celé Goldwyn Folies? Zajímalo by mne to kvůli části věnované Romeovi a Julii, o které v textu hovoříte. Znáám z nich je Balanchinovu „Water Nymph“ s Verou Zorinou, ze které si tak roztomile tropí šprýmy Walt Disney ve své „Fantasii“ (1956).

**Doporučení práce k obhajobě:
DOPORUČUJI**

**Navrhovaná klasifikace: A-B
Datum vypracování posudku:**

30. května 2023

.....

MgA. Elvíra Němečková, Ph.D.

.....

(datum a podpis)